

Στις «Παναγίες» του Αιγαίου αναβιώνει κάθε χρόνο το «Πάσχα του καλοκαιριού»

/ [Ορθοδοξία· Διεθνές Πρακτορείο Εκκλησιαστικών Ειδήσεων](#)

Στις «Παναγίες» του Αιγαίου αναβιώνει κάθε χρόνο το «Πάσχα του καλοκαιριού», ένα «χαρμόσυνο πένθος» και ένα προσκύνημα που μαγνητίζει τα πλήθη.

Η Μεγαλόχαρη της Τήνου με τα χιλιάδες τάματα, πιο πέρα η μεγαλοπρεπής Εκατονταπυλιανή της Πάρου, το κάτασπρο ξωκλήσι της Παναγιάς της Επανωχωριανής στην Αμοργό, η Παναγία η Σπηλιανή σε ένα μοναδικό σπήλαιο μέσα στο κάστρο των Ιπποτών της Νισύρου και τόσες άλλες, καθεμία με το δικό της χρώμα.

Άνδρος: Θεοσκεπάστη

Η εκκλησιά της Παναγιάς υψώνεται κοντά στο λιμάνι της Άνδρου. Σύμφωνα με την παράδοση, ένα βράδυ με φουρτούνα η εικόνα της Παναγιάς ερχόταν από το πέλαγος προς την ακρογιαλιά με ένα παράξενο φως.

Νησιώτες το ακολούθησαν και τους οδήγησε σε μια σπηλιά, όπου πάνω σε φύκια είδαν την εικόνα Της. Τη μετέφεραν στο παρεκκλήσι του αγίου Αθανασίου, αλλά την άλλη μέρα η εικόνα γύρισε στη σπηλιά! Εκεί χτίστηκε ο ναός, που πήρε το

όνομά του από το επόμενο θαύμα της Παναγίας. Η ξυλεία ενός καραβιού που ξέβρασε η θάλασσα κοντά στο ναό χρησιμοποιήθηκε για να φτιαχτεί η σκεπή. Οι ντόπιοι πίστεψαν ότι την έστειλε η Παναγία και την ονόμασαν Θεοσκέπαστη.

Κύθηρα: Μυρτιδιώτισσα

Σύμφωνα με την παράδοση, περίπου το 1400 μ.Χ., ένας βοσκός βρήκε την εικόνα της Παναγίας ανάμεσα σε μυρτιές. Την πήρε σπίτι του αλλά εκείνη βρέθηκε και πάλι στο ίδιο σημείο με τις μυρτιές.

Εκείνος κατάλαβε ότι ήταν θέλημα της Παναγίας να χτιστεί εκεί ναός. Χαρακτηριστικό της εικόνας είναι το μαύρο χρώμα των προσώπων της Παναγίας και του Θείου Βρέφους. Βλέποντας από ψηλά την εκκλησία με φόντο τη θάλασσα, υπάρχουν δύο μακρόστενοι σχηματισμοί από βράχια και ξέρες. Σύμφωνα με το μύθο, είναι πλοία πειρατών που θέλησαν να κλέψουν την εικόνα Της. Όταν πλησίασαν τη στεριά, εκείνη τους πέτρωσε.

Ίος: Παναγιά Γκρεμιώτισσα

Ιερό προσκύνημα στην Ίο είναι η Παναγιά η Γκρεμιώτισσα. Η γραφική νησιώτικη εκκλησία είναι χτισμένη πάνω σε απρόσιτο γκρεμό.

Σύμφωνα με την παράδοση, η θαυματουργή εικόνα της Κοιμήσεως ταξίδεψε από την τουρκοκρατούμενη Κρήτη και έφθασε στα φιλόξενα ακρογιάλια του νησιού σε μια μικρή σχεδιά με ένα αναμμένο καντήλι. Στο πιο περίβλεπτο μέρος της Χώρας, δίπλα σε ένα γερο-φοίνικα που θυμίζει την παλαιά ονομασία του νησιού «Φοινίκη», η Γκρεμιώτισσα, όπως λένε οι νησιώτες, «εποπτεύει και φυλάει το νησί της από κάθε κακό».

Νίσυρος: Σπηλιανή

Στη Νίσυρο μέσα στο κάστρο των Ιπποτών ανεγέρθηκε η Παναγία η Σπηλιανή, που έλαβε το όνομά της εξαιτίας του φυσικού χώρου του σπηλαίου στο οποίο βρίσκεται από το 1600μ.Χ.

Εντυπωσιακό είναι το ξυλόγλυπτο τέμπλο της με την Παρθένο και το Θείο Βρέφος, εικόνα της ρωσικής σχολής, η οποία είναι σχεδόν ολοκληρωτικά καλυμμένη από τάματα πιστών. Ναυτικοί, κάτοικοι του νησιού, προσκυνητές έχουν κάτι να διηγηθούν για τη βοήθεια που έλαβαν από τη Μεγαλόχαρη. Ένα παλιό έθιμο που διατηρείται ακόμα και σήμερα είναι το «τάξιμο» στην Παναγία. Γυναίκες, οι λεγόμενες «Νιαμερίτισσες», από τη Νίσυρο και αλλού, πηγαίνουν στο Μοναστήρι στις 6 Αυγούστου (Μεταμόρφωση του Σωτήρος), ντύνονται στα μαύρα, τρώνε φαγητό χωρίς λάδι και ημερησίως κάνουν τριακόσιες μετάνοιες. Γυρίζουν ανήμερα

της Παναγίας.

Σαντορίνη: Επισκοπή

Η εκκλησία του 11ου μ.Χ. αιώνα με τις μοναδικές τοιχογραφίες, που κτίστηκε από τον αυτοκράτορα Αλέξιο Α΄ Κομνηνό, κατάφερε να επιβιώσει από πολλές λεηλασίες και φυσικές καταστροφές, κυρίως σεισμούς. Βρίσκεται στο χωριό Μέσα Γωνιά και είναι το πιο σημαντικό βυζαντινό μνημείο της Σαντορίνης. Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζουν το τέμπλο της, το οποίο αποτελεί σπάνιο δείγμα σμίλευσης μαρμάρου, το επιβλητικό καμπαναριό και η εξωτερική σκάλα. Η πιο σημαντική εικόνα που βρίσκεται στο ναό είναι η Παναγιά Γλυκοφιλούσα, η οποία συμμετείχε στις λιτανείες στα τείχη της Κωνσταντινούπολης και δόθηκε στο Ναό της Επισκοπής τον 11ο αιώνα.

Πάρος: Εκατονταπυλιανή

Ο ναός της Παναγίας Εκατονταπυλιανής με τις 100 πύλες είναι από τα σπουδαιότερα παλαιοχριστιανικά μνημεία της Ελλάδας.

Ιδρύθηκε στις αρχές του 4ου αιώνα μ.Χ., όταν, σύμφωνα με την παράδοση, το καράβι που μετέφερε την Αγία Ελένη στους Αγίους Τόπους έπεσε σε θαλασσοταραχή και σταμάτησε στην Πάρο. Ο αυτοκράτορας Κωνσταντίνος ίδρυσε την Εκατονταπυλιανή, μετά το θάνατο της μητέρας του, ως εκπλήρωση του ιερού της χρέους. Οι κάτοικοι του νησιού συνδέουν τη μεγαλοπρέπεια της Εκατονταπυλιανής με εκείνη της Αγίας Σοφίας στην Κωνσταντινούπολη. Την ονομάζουν δε και Καταπολιανή, καθώς είναι χτισμένη «κατά την Πόλη».

Σαμοθράκη: Κρημνιώτισσα

Γαντζωμένο στα βράχια, σαν αετοφωλιά, στην άκρη ενός απόκρημνου βράχου σε μεγάλο υψόμετρο βρίσκεται το ξωκκλήσι της Παναγίας Κρημνιώτισσας. Το όνομά της προήλθε από την τοποθεσία όπου βρέθηκε η εικόνα της Παναγίας. Οι ντόπιοι διηγούνται ότι, την εποχή της Εικονομαχίας, Σαμοθρακίτες βοσκοί βρήκαν την εικόνα κοντά στην παραλία και τη μετέφεραν σε μια σπηλιά. Εκείνη εξαφανίστηκε και εμφανίστηκε ξανά στο βράχο, όπου τελικά χτίστηκε το ξωκλήσι με τα πενήντα, σκαμμένα πάνω στο βράχο, σκαλοπάτια.

Αστυπάλαια: Πορταίτισσα

Το μεγαλύτερο πανηγύρι της Αστυπάλαιας γίνεται τον Δεκαπενταύγουστο στην Παναγιά την Πορταίτισσα χτίστηκε, πριν από 240 χρόνια, από τον Όσιο Άνθιμο.

Όπως λέγεται, εκείνος στο Άγιο Όρος έβαλε την εικόνα της Πορταίτισσας των Ιβήρων επάνω σε ανολοκλήρωτη εικόνα και ύστερα από ολονύχτια προσευχή είδε

το πρόσωπο της Παναγίας να αποτυπώνεται στο ξύλο. Όταν επέστρεψε στην Αστυπάλαια, συκοφαντήθηκε από τους ντόπιους και του ζητήθηκε να αποχωρήσει μαζί με την εικόνα. Προσπάθησε να τη βγάλει απ' τη θέση της τρεις φορές, αλλά εκείνη αρνήθηκε να εγκαταλείψει το νησί. Ο εορτασμός της τον Δεκαπενταύγουστο συνοδεύεται από το ξακουστό κυνήγι του κόκορα πάνω στο γράσο.

Πηγή: www.orthodoxianewsagency.gr